

Գաւիթ հօռ սկնայ անթեօրկկց¹, դպաւ լպսարակուն խա-
զար փարչա² էրաց:

81. Յեօվան ի, կդեայ քեաղաք. էդա մարդիբիւն կը
թամբիս³. «Գոնիը շինէք, Գաւիթ շատ ճանաւարբիւր լցիւ ի
գեառնիբիւ մէջ, գեառնեբաց խիա կը բիբի քեաղաք. դիւ չէր-
թէք գեառնիբիւ յառէջ. Գաւիթ արուրկի, գեայ տուն. որ
կդեայ տուն, խարամ կերթայ, խալալ կը մնայ. սրայով ձի
գեառնիբ տարէք»:

82. Յեօվարն Գաւիթ էդա գեառնիբ կը բիբի գարկեախի
դիւռ, էն տեղ կը բեօռա.— Էկէք, ձի գեառնիբ տարէք. վիւր
քսան էք, քեառսուն էրիւր իմ. վիւր յիսուն էք, խարբիւ էրիւր իմ.
վիւր խարբիւ էք, էրիւր իմ էրկու խարբիւ. ձի գեառնիբ էսքամ
շատացրցիւր իմ վրէ՞ դիւք չքք իգեայ, ձի գեառնիբ տանը:

83. Մարդ չի կշիւնայ գեայ դիւս:

Յեօվան կըլնը տանըս, կանչը.— Գաւիթ, Գաւիթ, դիւ-
թեօ՞ղ, էրի, թեօ՞ղ էրի:

Գաւիթ կըսըկի, կգեայ տուն:

Որ կգեայ տուն, խարամ կերթայ, խալալ կը մնայ:

Յըմեն մարդ կերթայ, գիւր գեառնիբ կը տանը:

84. Յեօվան կը տիսնայ Գաւիթ սօլիւր ցվրվիւր ի մաուցիւր ի
կօռ, բիբիկ կգեայ:

Յեօվան կըլնը կերթայ քեաղաքը մարդիւր կը ժողուի.

— Իս չըմ կերի օրէն մէ մէկ սօլ տայ Գաւիթն, էն էլ
պօղպըտէ սօլ. էդա սանիյաթ բամ չի, յիւրը յանիյաթ գնինք:

85. Մարդիւ մէկ կրսը.— Մէկ նիա անեղ շընի, տու Գաւ-
իթն, թըղ էրթայ դաշտիւր, ճնճիւղ սպանի. ճնճիւղ չար կըլնը,
շատ կը թռնը, Գաւիթ խիա շատ կը չարչարուը չիւր յեվարն,
կգեայ տուն, կը քընի դինճ:

Յեօվան էկաւ. մէկ նիտանեղ շընից, տուկց Գաւիթն.

— Գաւիթ, էսաց, ըս տարը մի կալըմէն⁴, մի միսը պա-
կաս ի, էդա նիա անեղ քի խամա բիբիմ, որ գիւ էրթաս դաշ-
տիւր, ճնճիւղ սպանիս, բիբիս, յըրարիւ խիա կուտինք:

86. Գաւիթ կըլնը, նիա անիղ կառնը, կերթայ դաշտ:

Ճնճղտիբուն կը զանի, ճնճղտիւր կը փախնին, կը մանըն մէկ
կուրիը արտը մէջ:

Կուրիկն ի, շատ ուռի, բանճրացիւր ի, մարդ չկէրի մէջ
մանի:

1 Գցիլ, նեաիլ: 2 Թրք.— Բաժին. կտոր: 3 Թրք.— Պատուիրել
ապսպրել: 4 Թրք.— Եփած միս, ձմնուան համար պաշար. Սուրմալուայ
խոյեցիք ատում են ղայլայ: